Komatálküldetés Solton

Bács-Kiskun megyében, Solt településen Khoór Krisztina 2020 szeptemberében a Kossuth rádió adásában hallott először a Komatál programról. Háromgyermekes anyukaként úgy érezte, ez egy remek kezdeményezés, így közreműködésével megalakult a városban az első komatál közösség. Az „első születésnapjukat" 2021 szeptemberében ünnepelték, és ez idő alatt már több mint 15 családnak segítettek. A kezdeményezés mára egyesületté nőtte ki magát. Krisztinától Kun Zsófia megyei igazgató és Vida Dorina Hajnalka módszertani referens kérdezte, hogyan is alakult meg a közösség, és milyen jövőbeni céljaik vannak egyesületként.

Kun Zsófia: *Mesélj magadról, milyen életutat jártál be eddig?*

Khoór Krisztina: A rendőrségen dolgoztam 25 évet. Bár humán beállítottságú ember vagyok, a közösségszervezés eddig nem volt része az életemnek, az elmúlt két évben kezdtem közeledni ehhez az irányvonalhoz. Ami a legfontosabb, hogy három gyermek édesanyja vagyok, tehát azért van már némi tapasztalatom.

Khoór Krisztina

A Nemzeti Művelődési Intézettől kapott komatál

Vida Dorina Hajnalka: *Honnan értesültél a Komatál programról?*

K. K.: A Kossuth rádióban hallottam róla. Leginkább a férjem nagymamája szokta ezt az adót hallgatni. Valahogy, valamiért a Jóisten azt akarta, hogy mikor a Komatál programról beszélnek, akkor mi ott legyünk látogatóban. Utána megkerestem a Komatál program oldalát és felvettem a kapcsolatot a Nemzeti Művelődési Intézettel. Pályázatunkat sikeresnek ítélték, ennek eredményeként kaptunk egy gyönyörű komatálat és minden más hasznos dolgot. Ezután létrehoztam egy csoportot a Facebookon, ahová elkezdtem meghívni az embereket, barátokat. Körülbelül három-négy hónapot kellett várni a soron következő kismamára, aki ikrekkel volt várandós. Óriási segítség volt

számukra, mert egy kisbabával sem egyszerű, nemhogy kettővel.

V. D. H.: *Mi inspirált, hogy elindítsd ezt a kezdeményezést a településen?*

K. K.: Amikor idekerültem Soltra, akkor született meg a kislányom, majd egy másik kismamával létrehoztunk egy baba-mama klubot, mely a mai napig működik a településen. Mindig is központi személy voltam, aki igyekszik maga köré szervezni az embereket. Nagyon fontosnak tartottam és tartom, hogy ezeket a régi hagyományokat és népszokásokat ne hagyjuk feledésbe merülni. Rohanó világban élünk, ahol az emberi kapcsolatok könnyen személytelenné válnak, bár ez inkább a nagyvárosokra jellemző. Amikor önzetlenül adsz, annál nincs jobb dolog, mert úgy adsz, hogy tényleg nem vársz cserébe semmit. A közösségi szellem is ezen a hiten alapszik. Társam ebben Őriné Végi Évike, akivel együtt segítjük a kis közösség összetartását.

A Nemzeti Művelődési Intézettől kapott ajándéktálakban finom ételeket visznek a családoknak

A koronavírus-járvány idején sem hagyták magukra a kismamákat

K. Zs.: *Hogyan fogadta a településetek ezt a kezdeményezést?*

K. K.: Azt kell mondanom, hogy nagyon jól. Eleinte azért voltak nehézségeink a koronavírus miatt, ugyanis 2020 szeptemberében hoztuk létre a csoportot, amikor járványügyi intézkedések korlátoztak minket az együttlétben. Sajnos az elinduláskor nem a szép mázas edényeinkben vihettük az ételt, hanem az előírásoknak megfelelő műanyag vagy papír eldobható edényekben. Az első találkozásra már egy tíz-tizenkét fős társaság gyűlt össze, akik azóta is aktívak és bázisként jelen vannak a közösség életében. De mindig vannak újabb tagok, akik csatlakoznak és próbálnak bármilyen módon segíteni.

K. Zs.: *Hogyan veszed fel a kapcsolatot a kismamákkal?*

K. K.: A solti védőnőkkel karöltve dolgozunk. Szerkesztettünk egy nyilatkozatot, amit ők adnak oda a kismamáknak. Ezen fel kell tüntetni a kismama nevét, címét, telefonszámát és a várható szülési időt, és azt is, hogy van-e ételallergiája. Amikor ezt a nyilatkozatot megkapom, akkor felveszem a kapcsolatot velük telefonon, egyeztetünk, majd írok róluk egy bemutató szöveget a Facebook-csoportba. Mostanában már képet is csatolok, hogy megismerje őket a közösség.

K. Zs.: *Milyen segítséget kaptál az induláskor akár a településtől, akár a Nemzeti Művelődési Intézettől?*

K. K.: Egy zöld színű kerámia edényt vehettünk át a Nemzeti Művelődési Intézet székházában, illetőleg egy gyönyörű asztalterítőt, amit inkább az étel letakarására szoktam használni. Továbbá az első szülinapunk alkalmával is kint voltak a Bács-Kiskun Megyei Igazgatóság munkatársai és a hungarikum játszóházzal emelték a program színvonalát. A helyi művelődési ház vezetője, Farkas Beáta mindenben segítségemre volt, többek között a plakátokkal és a reprezentációs anyagokkal kapcsolatban, és sok anyuka, nagymama is a program mellé állt.

www.nmi.hu

Az interjú közben Khoór Krisztinával

V. D. H.: *Mi volt a legnagyobb kihívás, amivel szembe kellett nézned?*

K. K.: A legnagyobb kihívás a koronavírus idején mutatkozott. A kismamák szívesen beinvitáltak volna, de nem mertünk bemenni, tartottuk a távolságot. Más nehézségről nem tudok beszámolni, mert örömmel jelentkeznek az emberek, hogy ételt készítsenek. Talán egyetlen anyukánál volt, ahol csak öt napig tudtunk főtt ételt biztosítani, de az összes többinél hét–tíz napos volt az időtartam. Ha valakinek nincs autója, akkor mi a taxizást is nagyon szívesen bevállaljuk, vagy az anyukák segítenek egymásnak, elviszik egymás főztjét. Volt olyan idős hölgy, aki azt mondta, hogy nőegyletet kellene létrehozni, mert akkor nemcsak a kisgyermekes anyukák főznének, hanem a nagymamák is, például akiknek nem a közelben lakik a gyermeke, de szeretne gondoskodni valakiről.

V. D. H.: *Előfordult-e, hogy különleges ételt készítettek?*

K. K.: Sokféle étel került az asztalra, de nagyon különleges nem jut eszembe. Leginkább hagyományos ételek készülnek, mint húsleves, rántott hús, csirkepörkölt nokedlivel, zserbó, madártej vagy somlói galuska. Szerencsére eddig nem volt ételérzékeny család, de például cukorbetegség esetén eritrittel könnyen megoldható az ételek elkészítése.

V. D. H.: *Mi a következő cél, terv?*

K. K.: Már két-három éve tervezem, hogy a településen az egyik helyiséget kiépítjük és berendezzük főzőműhelynek. Szeretnék nyugdíjasokkal is foglalkozni, akik megmutatják és átadják főzési tudásukat, akár történeteket is mesélhetnek a régi időkről. Ez volt az egyik oka annak, hogy létrehoztam a Komatál Egyesületet, mert így több lehetőségünk van az álmaink megvalósítására.

K. Zs.: *Megosztanál velünk egy, a szívedhez közel álló történetet az Egyesülettel kapcsolatban?*

K. K.: Tavaly volt egy kismama, aki terhessége alatt igen nehéz és megrázó időszakon ment keresztül, mégis elfogadta a segítséget. Jó érzés volt azt látni, hogy nem zárkózott be a traumák után, hanem nyitott a közösség felé. 21 napig tudtunk a kis családnak főtt ételt biztosítani, ami óriási segítség volt a számukra. Folyamatosan küldték a fényképeket és a beszámolót, hogy aznap éppen mit kaptak, és azt láttam az embereken, hogy szívesen adnak ajándékot is, a kisbabának játékot vittek. Az Év Komatáljaként emlegetem ezt a történetet. Az anyukával a mai napig heti szinten tartjuk a kapcsolatot.

KUN ZSÓFIA az Eszterházy Károly Főiskola Tanárképzési és Tudástechnológiai Karán andragógusként (BA) 2014-ben diplomázott művelődésszervező és felnőttképzési szervező szakirányon. 2019 júniusában fejezte be tanulmányait a Szegedi Tudományegyetem Juhász Gyula Pedagógiai Karán kulturális mediátor (MA) szakon. 2017 szeptemberétől dolgozik a Nemzeti Művelődési Intézetnél, 2021 decembere óta a Bács-Kiskun Megyei Igazgatóságot vezeti megyei igazgatóként. Feladatai közé a települési szintű módszertani és szakmai feladatok elvégzése, módszertani tanácsadás és mentorálás tartozik.

VIDA DORINA HAJNALKA közösségszervezés szakon végzett 2021-ben a Károli Gáspár Református Egyetemen. Tanulmányi évei alatt részt vett több iskolai rendezvény szervezésében és lebonyolításában. 2020 októberétől a Nemzeti Művelődési Intézet Bács-Kiskun Megyei Igazgatóságán módszertani referens. Részt vesz az igazgatóság szakmai munkájában, projektjeinek megvalósításában.